

Startside>Pengekrav>Sikring af aktiver under en kravspørcedure i et EU-land

Sikring af aktiver under en kravspørcedure i et EU-land

Slovenien

1 De forskellige typer retsmidler

De foreløbige og sikrende retsmidler, der er fastlagt i loven om fuldbyrdelse og sikring af civilretlige krav (*Zakon o izvršbi in zavarovanju, "ZIZ"*) er prækjudicielle afgørelser og foreløbige kendelser.

Som (langsigtede) sikrende retsmidler i form af tvangssikring af fordringer er det efter loven om fuldbyrdelse og sikring af civilretlige krav muligt at foretage sikring ved at stifte en panteret i fast ejendom og ved at stifte en panteret i løsøre. En fordringshaver kan anmode om iværksættelse af retsmidler til tvangssikring af fordringer på samme grundlag som ved fuldbyrdelse, dvs. på grundlag af et fuldbyrdelsesdokument, der ikke må forveksles med prækjudicielle afgørelser og foreløbige kendelser, som er midlertidige foranstaltninger, hvorom der kan indgives begæring, såfremt nedenstående betingelser er opfyldt.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

Prækjudicielle afgørelser: En domstol træffer en prækjudiciel afgørelse i forhold til en national domstols eller andet organs afgørelse vedrørende et pengekrav, der endnu ikke er eksigibelt, hvis fordringshaveren kan dokumentere, at der foreligger bestyrket mistanke om, at en fuldbyrdelse af kravet ellers vil være umulig eller vil blive vanskeliggjort i betydelig grad.

Foreløbige kendelser er foreløbige retsmidler til sikring af fordringer, der enten har til formål at opretholde status quo eller bevirke en ny, midlertidig situation, som gør det muligt at foretage effektiv fuldbyrdelse af en fordringshavers krav på et senere tidspunkt (sikrende kendelser) eller at forebygge alvorlige og skadelige konsekvenser og trusler om vold (reguleringsmæssige kendelser).

Det fremgår af loven om fuldbyrdelse og sikring af civilretlige krav, at **foreløbige kendelser** kan opdeles i **kendelser til sikring af pengekrav** og **kendelser til sikring af ikke-økonomiske krav**.

En domstol afsiger en **foreløbig kendelse til sikring af et pengekrav**, hvis fordringshaveren kan dokumentere sandsynligheden af, at der foreligger et krav, eller at der vil blive rejst et krav mod skyldneren, hvor det påhviler fordringshaveren at dokumentere en bestyrket mistanke om, at fuldbyrdelsen af kravet vil være umulig eller vil blive vanskeliggjort i betydelig grad som følge af skyldnerens bortskaffelse, hemmeligholdelse eller anvendelse af formuegenstandene. En fordringshaver har ikke pligt til at bevise, at der foreligger en risiko, hvis han kan dokumentere, at det er sandsynligt, at skyldneren kun vil lide et ubetydeligt tab som følge af den foreslåede foranstaltning. En mistanke anses for dokumenteret, hvis fordringen skal fuldbyrdes i udlandet, medmindre den skal fuldbyrdes i en af EU's medlemsstater.

En domstol afsiger en **foreløbig kendelse til sikring af et ikke-økonomisk krav**, hvis fordringshaveren kan dokumentere sandsynligheden af, at der foreligger et krav, eller at der vil blive rejst et krav mod skyldneren.

Forordningshaveren skal ligeledes bevise, at en af følgende forudsætninger er opfyldt:

Der er risiko for, at fuldbyrdelsen af kravet vil være umulig eller vil blive vanskeliggjort i betydelig grad.

Foranstaltningen er nødvendig for at hindre tvang eller hindre, at der sker uoprettelig skade.

Hvis det under behandlingen af sagen viser sig, at den foreløbige kendelse, der afsiges, er ubegrundet, vil det ikke få flere skadelige følger for skyldneren end for fordringshaveren.

2.1 Procedure

Prækjudicielle afgørelser: Den domstol, der har kompetence til at gennemføre fuldbyrdelsen med hensyn til genstanden for begæringen om sikring, har stedlig kompetence til at træffe en prækjudiciel afgørelse om en begæring om sikring af et krav og til at foretage sikring af selve kravet.

Efter indgivelsen af en begæring om en prækjudiciel afgørelse og gennemgangen af betingelserne for denne træffer retten en prækjudiciel afgørelse med angivelse af bl.a. den sikrede fordrings værdi med renter og omkostninger, den iværksatte sikringsforanstaltning og den af retten fastsatte sikringsperiode. Varigheden af en prækjudiciel afgørelse er højst 14 dage fra den dato, hvor betingelserne for fuldbyrdelsen opstod.

Hvis den gyldighedsperiode, som retten har fastsat for en prækjudiciel afgørelse, udløber inden den afgørelse, hvorpå den prækjudicielle afgørelse er baseret, bliver retskraftig, forlænger retten på fordringshaverens begæring afgørelsens gyldighedsperiode, hvis de tilgrundliggende forudsætninger er uændrede.

Foreløbige kendelser: Hvis der anlægges en civil sag eller en anden retssag, træffes afgørelsen af den kompetente domstol, hvor sagen skal behandles.

Den domstol, der har kompetence til at træffe afgørelse om reglerne for en særlig procedure i ægteskabssager eller i retssager mellem forældre og børn, for hvilke der er indgivet begæring om sikring af en fordring ved hjælp af en foreløbig kendelse inden indledningen af en retssag, er den regionale domstol, der har kompetence til at foretage sikring af selve kravet. Den domstol, der har kompetence til at træffe afgørelse om begæringen om sikring af en fordring ved hjælp af en foreløbig kendelse inden indledningen af en retssag på grundlag af loven om forebyggelse af vold i hjemmet, er den regionale domstol, der er kompetent i denne sag. Hvis der ikke anlægges en civil sag eller en anden retssag, er den domstol, som har kompetence til at træffe afgørelse om sikring af en fordring ved hjælp af en foreløbig kendelse og til at sikre selve fordringen, den domstol med stedlig kompetence, som ville have kompetence til at træffe afgørelse om begæringen om fuldbyrdelse.

Det følger således heraf, at domstolens stedlige kompetence til at afsige foreløbige kendelser i disse sager fastslås under hensyntagen til genstanden for sikring af en fordring. Hvis denne genstand udgøres af løsøre, er den stedligt kompetente domstol fuldbyrdelsesdomstolen i det område, hvor dette løsøre er placeret, eller det område, hvor skyldneren har sin permanente eller midlertidige bopæl. Hvis den genstand, der skal sikres, er et pengekrav mod skyldneren, dematerialiserede værdipapirer eller andre ejendomsrettigheder, som tilhører skyldneren, er den stedligt kompetente domstol generelt domstolen i det område, hvor skyldneren har sin permanente bopæl eller sit registrerede hjemsted. Hvis den genstand, der skal sikres, er en ejerandel i en virksomhed, er den stedligt kompetente domstol domstolen i det område, hvor virksomhedens registrerede hjemsted er beliggende. Hvis den genstand, der skal sikres, er fast ejendom, er den stedligt kompetente domstol domstolen i det område, hvor den faste ejendom er beliggende.

2.2 De vigtigste betingelser

En domstol træffer en **prækjudiciel afgørelse** i forhold til en national domstols eller andet organs afgørelse vedrørende et pengekrav, der endnu ikke er eksigibelt, hvis fordringshaveren kan dokumentere, at der foreligger bestyrket mistanke om, at en fuldbyrdelse af kravet ellers vil være umulig eller vil blive vanskeliggjort i betydelig grad. Denne form for risiko anses for at være dokumenteret, hvis begæringen om sikring af en fordring ved hjælp af en prækjudiciel afgørelse er baseret på et af nedenstående dokumenter:

En dom, der er afsagt i en straffesag, og hvori der blev givet medhold i den skadelidtes ejendomsretlige krav, og indgivelse af en begæring om fornyet strafferetlig prøvelse af dommen.

En afgørelse, som ville skulle lægges til grund for fuldbyrdelsen i udlandet, medmindre fuldbyrdelsen ville skulle gennemføres i en af EU's medlemsstater.

En anerkendelsesdom, som er gjort til genstand for en appel (i så fald kan retten på skyldnerens begæring fastlægge en betingelse for sikring af fordringen ved hjælp af en præjudicial afgørelse, som indebærer, at fordringshaveren skal erlægge et depositum for det tab, som skyldneren kan blive påført som følge af den præjudicielle afgørelse).

Et forlig, som er indgået ved en domstol eller et forvaltningsorgan, og som anfægtes som fastsat i lovgivningen (i så fald kan retten på skyldnerens begæring fastlægge en betingelse for sikring af fordringen ved hjælp af en præjudicial afgørelse, som indebærer, at fordringshaveren skal erlægge et depositum for det tab, som skyldneren kan blive påført som følge af den præjudicielle afgørelse).

Et notardokument, der er et fuldbyrdelsesdokument, som vedrører et pengekrav, der endnu ikke er forfaldet.

En domstol sikrer en fordring ved hjælp af en præjudicial afgørelse, som vedrører et lovbestemt underholdsbidrag, der endnu ikke er forfaldet, erstatning for mistet underholdsbidrag som følge af den bidragspligtige persons død, og erstatning for tab forårsaget af en nedgang i aktivitet eller en nedgang i eller tab af erhvervsevne, der udelukkende vedrører beløb, som forfalder inden for et år.

I disse situationer antages det, at en risiko er dokumenteret, hvis der over for skyldneren allerede er fremsat krav om fuldbyrdelse af en fordring, der vedrører inddrivelsen af et beløb, der er forfaldet, eller hvis der er begæret en sådan fuldbyrdelse.

En domstol afsiger en **foreløbig kendelse til sikring af et pengekrav** på følgende vilkår: Hvis fordringshaveren kan dokumentere sandsynligheden af, at der foreligger et krav, eller at der vil blive rejst et krav mod en skyldner, og hvis fordringshaveren dokumenterer en bestyrket mistanke om, at fuldbyrdelsen af kravet vil være umulig eller vil blive vanskeliggjort i betydelig grad som følge af skyldnerens bortskaffelse, hemmeligholdelse eller anvendelse af formuegenstandene (subjektiv risiko).

En domstol afsiger en **foreløbig kendelse til sikring af et ikke-økonomisk krav** på følgende vilkår: Hvis fordringshaveren kan dokumentere sandsynligheden af, at der foreligger et krav, eller at der vil blive rejst et krav mod en skyldner, og hvis fordringshaveren dokumenterer en bestyrket mistanke om, at en af følgende forudsætninger opfyldes, nemlig risikoen for, at en fuldbyrdelse af kravet vil være umulig eller vil blive vanskeliggjort i betydelig grad (objektiv risiko), at foranstaltningen er nødvendig for at hindre tvang eller hindre, at der sker uoprettelig skade, og at det ikke vil få flere skadelige følger for skyldneren end for fordringshaveren, hvis det viser sig, at den foreløbige kendelse, der er afsagt, er ubegrundet.

I ingen af tilfældene (foreløbige kendelser til sikring af et pengekrav og foreløbige kendelser til sikring af et ikke-økonomisk krav) har en fordringshaver pligt til at bevise, at der foreligger en risiko, hvis han kan dokumentere, at det er sandsynligt, at skyldneren kun vil lide et ubetydeligt tab som følge af den foreslåede kendelse. I begge tilfælde anses en risiko for dokumenteret, hvis fordringen skal fuldbyrdes i udlandet, medmindre den skal fuldbyrdes i en anden af EU's medlemsstater.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Enhver formuegenstand, der tilhører skyldneren, kan gøres til genstand for en præjudicial afgørelse eller foreløbig kendelse, som f.eks. kontante indeståender på bankkonti, løsøre, registrerede køretøjer, fast ejendom og andre ejendomsrettigheder, forudsat at disse ikke er genstande, der ifølge loven er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse, og at der ikke i loven er fastsat begrænsninger for retten til at søge fuldbyrdelse i genstande (f.eks. genstande, der ikke er i omsætning, mineralressourcer, genstande, som er nødvendige for skyldnerens levering af offentlige tjenesteydelser osv.).

3.2 Retsmidlernes virkning

Præjudicielle afgørelser: En domstol kan træffe præjudicielle afgørelser om følgende: beslaglæggelse af løsøre og indførelse af de beslaglagte genstande i registret, hvis der føres et sådant, beslaglæggelse af pengebeløb eller overdragelse af genstande, arrest i andre ejendomsrettigheder eller materielle rettigheder beslaglæggelse af et indestående på en skyldners konto på betalingstransaktionsvirksomheds konto; indførelse i virksomhedsregistret af en panteret, som er stiftet i en ejerandel i en virksomhed, eller indførelse af en panteret i det centrale register for dematerialiserede værdipapirer, som er stiftet i et dematerialiseret værdipapir midlertidigt stiftelse af en panteret i skyldnerens faste ejendom eller i en ret, der er stiftet i den faste ejendom.

En domstol kan tillade salg af beslaglagt løsøre, hvis dette løsøre vil forgå, eller hvis der er risiko for, at prisen på løsøregenstandene vil falde betydeligt, men salget af beslaglagte genstande skal gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i loven om fuldbyrdelse og sikring af civile retlige krav, der vedrører fuldbyrdelse af løsøregenstande.

Hvis retten foretager arrest i en fordring i form af en præjudicial afgørelse, kan den på enten fordringshaverens eller skyldnerens begæring tillade, at fordringen overføres til fordringshaveren med henblik på inddrivelse, hvis der er risiko for, at en forsinkelse ville medføre, at fordringen ikke blev inddrevet, eller at retten til regres mod en tredjepart ville fortabes.

Det beløb, der opnås ved salg af genstande eller inddrivelse af en fordring, tilbageholdes af retten indtil udløbet af gyldighedsperioden for den præjudicielle afgørelse, eller indtil fordringshaveren begærer fuldbyrdelse, dog højst 30 dage efter at fordringen er blevet eksigibel.

Foreløbige kendelser: *Foreløbige kendelser til sikring af pengekrav* kan være enhver foranstaltning, der bidrager til formålet med at sikre et krav, og som med hensyn til de formål, den skal opfylde, kan være af rent sikrende karakter. Loven indeholder følgende fortegnelse over eksempler på foreløbige kendelser til sikring af pengekrav: et forbud mod en skyldners uhindrede anvendelse af løsøregenstande og opbevaring af sådanne genstande, et forbud mod en skyldners overdragelse eller pantsætning af fast ejendom eller tinglige rettigheder til fast ejendom, der er registreret i skyldnerens favør, hvor dette forbud registreres i tingbogen, et forbud mod, at en skyldners skyldner fyldestgør krav eller overdrager formuegenstande til skyldneren, og et forbud mod, at en skyldner modtager formuegenstande, inddriver fordringer eller uhindret anvender disse, et påbud til en betalingstransaktionsvirksomhed om at afvise betaling af det beløb, der ligger til grund for den foreløbige kendelse, fra skyldnerens konto til skyldneren eller en anden person på skyldnerens anmodning. *Foreløbige kendelser til sikring af ikke-økonomiske krav* kan være enhver foranstaltning, der bidrager til formålet med at sikre et krav, og som med hensyn til de formål, den skal opfylde, kan være sikrende foranstaltninger eller reguleringsforanstaltninger. Loven indeholder følgende fortegnelse over eksempler på foreløbige kendelser til sikring af ikke-økonomiske krav: et forbud mod overdragelse eller pantsætning af de løsøregenstande, som er genstand for fordringen, og krav om opbevaring af disse genstande, et forbud mod en skyldners overdragelse eller pantsætning af den faste ejendom, der ligger til grund for kravet, hvor dette forbud registreres i tingbogen, et forbud mod, at skyldneren gør noget, der kan skade fordringshaveren, og et forbud mod, at skyldneren ændrer noget med hensyn til den formuegenstand, som kravet vedrører, og pålæggelse af en bøde i tilfælde af overtrædelse af dette forbud, et forbud mod, at en skyldners skyldner overdrager den ejendomsrettighed, som kravet omhandler, til skyldneren, betaling af kompensation for mistet løn til en ansat under en tvist om lovligheden af en afgørelse, der bringer ansættelsesforholdet til ophør, hvis en sådan kompensation er nødvendig for at fastholde den ansatte og personer, som skyldneren er juridisk forpligtet til at beholde.

Hvis der afsiges en foreløbig kendelse i en civil sag eller i andre retssager, har den virkning som en fuldbyrdelsesafgørelse, og dette muliggør kun indgreb i skyldnerens interesseskære og ikke i en tredjeparts interesseskære. Afsigelsen af en foreløbig kendelse medfører således ikke, at der stiftes en panteret i den genstand, der skal sikres.

Hvis der som følge af en foreløbig kendelse er nedlagt forbud mod, at en skyldner uhindret anvender den genstand, der skal sikres, udgør dette således heller ikke en hindring for, at en anden person kan tage retlige skridt med hensyn til denne genstand (f.eks. i fuldbyrdelsessager). Hvis skyldneren ser bort fra en sådan foreløbig kendelse, er den eneste konsekvens heraf, at fordringshaveren er berettiget til at anfægte retshandler, der er til skade for fordringshaveren, ifølge de generelle regler i obligationsretten. Personer, der erhverver ejendom, som skyldneren ikke uhindret kan benytte, er i så fald beskyttet, hvis de erhvervede den pågældende ejendom i god tro (de vidste ikke og kunne ikke have vidst, at en sådan handling var til skade for fordringshaveren). Hvis den person, der har erhvervet ejendommen, ikke erhvervede den i god tro, mister den juridiske handling kun sin retsvirkning i forhold til fordringshaveren (sagsøgeren), og i det omfang det er nødvendigt at tilbagebetale fordringshaverens krav.

Hvis skyldneren krænker en foreløbig kendelse, påhviler der ligeledes skyldneren et strafansvar som følge af den strafbare handling, som krænkelsen af andres rettigheder udgør. Fuldbyrdelsesdomstolen kan ligeledes udstede en bøde til en skyldner, der krænker en foreløbig kendelse, mens skyldneren har ret til at nedlægge påstand om, at fordringshaveren skal betale erstatning for den skade, der er påført skyldneren som følge af en foreløbig kendelse, der var ubegrundet, eller som fordringshaveren ikke var berettiget til.

Ifølge en foreløbig kendelse kan der ligeledes nedlægges forbud mod gennemførelse af betalinger til en skyldners skyldner (f.eks. en bank), og i så fald træder forbuddet i kraft fra det tidspunkt, hvor det meddeles skyldnerens skyldner. I forlængelse af meddelelsen af forbuddet for skyldnerens skyldner kan sidstnævnte ikke længere opfylde sine forpligtelser over for skyldneren og kan ligeledes være forpligtet til at betale erstatning til fordringshaveren. I procedurer, der omhandler afsigelse af en foreløbig kendelse, er det alene tilladt banken at videregive oplysninger om eksistensen og antallet af anfordringskonti eller om andre fordringer, som er gjort gældende over for skyldneren i forhold til disse konti, såfremt retten anmoder herom.

Kontonummeroplysninger om juridiske personers anfordringskonti og oplysninger om, hvorvidt disse konti er spærret, er ikke desto mindre tilgængelige for offentligheden på webstedet for Sloveniens kontor for juridiske registreringer og relaterede tjenesteydelser (*Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve*).

3.3 Retsmidlernes gyldighed

En *præjudiciel afgørelse* skal bl.a. indeholde oplysninger om den sikrede fordrings værdi med renter og omkostninger, den iværksatte sikringsforanstaltning og **den af retten fastsatte sikringsperiode**. Den præjudicielle afgørelse må dog *højst have en gyldighed på 15 dage fra den dato, hvor betingelserne for fuldbyrdelse opstod*.

En foreløbig kendelses gyldighedsperiode er ikke fastlagt i loven, men fastsættes derimod af retten i den foreløbige kendelse. Hvis en kendelse afsiges, inden der indledes en retssag eller en anden procedure, eller hvis der afsiges en kendelse til sikring af en fordring, der endnu ikke er blevet gjort gældende, fastsætter retten en frist for fordringshaverens indledning af en procedure eller retssag. Hvis fordringshaveren ikke anlægger en retssag eller indleder en procedure inden udløbet af denne frist, indstiller retten retshandlingerne. Foreløbige kendelser kan fortsat gælde efter datoen for offentliggørelsen af den domstolsafgørelse, der ligger til grund herfor.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlene

En skyldner kan senest otte dage efter meddelelse af en præjudiciel afgørelse eller afsigelse af en foreløbig kendelse gøre indsigelse mod denne. En sådan indsigelse skal indgives til den domstol, der har truffet den præjudicielle afgørelse eller afsagt den foreløbige kendelse, og denne domstol skal herefter træffe afgørelse om selve indsigelsen.

En skyldner eller fordringshaver kan anfægte såvel en domstolsafgørelse om en indsigelse som en afgørelse om afvisning af en begæring om en foreløbig kendelse til den domstol, der har truffet den pågældende afgørelse, senest otte dage efter meddelelsen af afgørelsen. En domstol i anden instans træffer afgørelse herom. Hverken indsigelser eller appeller har som hovedregel opsættende virkning for retssager.

Relevante links

<http://www.pisrs.si/Pis.web/>

<https://www.uradni-list.si/>

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

<http://www.sodisce.si/>

<http://www.ajpes.si/>

Sidste opdatering: 09/01/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.